

מים רבים לא יוכלו לכבות את אהבה

בשנת הרנ"ב ביום המר והנמהר ט' באב נגזרה גזרת גירוש על כל יהודי ספרד, אלא א"כ ימירו את דתם רח"ל. בצעד של מסירות נפש העדיפו רוב היהודים לעזוב מאחוריהם בתים מפוארים מלאים כל טוב, גינות ופרדסים, נכסים וחיים של נוחות, וליטול לידם את מקל הנדודים למצוא להם ארץ אחרת בה יוכלו לקיים את מצוות ה' בגאון.

בין הגולים היה יהודי צדיק שאף הוא ככולם הותיר מאחוריו חיים שלמים, ויצא ברשפי אהבת ה' למסע תלאות ונדודים, יחד עם רעייתו ושני ילדיו.

המשפחה הקטנה צעדה אל הנמל בעיר ברצלונה שם עלו על אוניית נוסעים קטנטנה ומוזנחת, לא לפני שנפרדו כמעט מכל תכשיטי הזהב אותם נטלו כצידה לדרך, כתשלום לבעל הספינה.

את האמת לא בטוח שאפשר היה לקרוא לחבית העבשה הזאת ספינה, אך במצב הנתון אף אחד לא העז להתלונן ולהתרעם על כך.

האוניה החלה בהפלגה אל הים הפתוח, רבים מהנוסעים חלו במחלת ים, ואף אשתו של מיוזענו הצדיק הייתה ביניהם, ומאחר שכל ימיה הייתה רכה וענוגה ולא הורגלה במסעות כעין אלה, הלך מצבה והדרדר עד של"ע נפחה את נשמתה על פני בעלה וילדיה.

האב הצדיק חיזק את בניו ועודדם, באמונת אומן שכל מה שה' עושה לטובה הוא עושה, ובהדי כבשי דרחמנא למה לן.

האוניה המשיכה במסעה אל עבר טורקיה שפתחה את דלתה ליהודים, והשכילה לרתום את יכולותיהם הכבירות לטובת כלכלתה.

יום אחד בשעת בוקר מוקדמת, זעקה אדירה פילחה את חלל הספינה. המלח הצופה שעמד בראש התורן הבחין בסערה אדירה המתקרבת אל הספינה מקצה האופק.

רב החובל אסף באופן מיידי את כל האנשים בספינה וחילק ביניהם תפקידים לקראת הסערה הקרבה ובאה.

אך מאומה לא עזר, גשם כבד החל לרדת הספינה, וגלים אדירים התנחשלו לעברה, האוניה הטלטלה מעלה ומטה כאילו הייתה קליפת אגוז. אילו הייתה זו אוניה ראויה לשמה יתכן והייתה צולחת את הסערה, אך האוניה המדוברת אפי' במים רגילים זקוקה הייתה לנס על מנת שלא תתפרק, כל שכן וכל שכן בסערה שכזו.

ואז זה קרה.

רעם אדיר התגלגל ברקיע וגלי הים התנשאו לגבהים חדשים, נושאים איתם את האוניה אל על, ומטילים אותה בחבטה אל המים. כאן כבר כשל כוחה של האוניה והיא התפצחה לשניים בקול חריקה צורמני, מטילה את כל יושביה ללב ים. זעקות שבר אדירות עלו מכל עבר, אנשים נלחמו על כל פיסת קרש שתיתן להם עוד מספר דקות לנשום מעל פני המים.

אט אט הים דמם, הסערה חלפה כלא הייתה, והמים הרגועים לא סיפרו על מה שהתחולל לפני שעות ספורות.

באי מרוחק מעט ממקום האסון, פלט הים את גופתו המעולפת של אותו יהודי צדיק, אל החוף, בהשגחה פלאית ומיוחדת נזדמן לו דף של ספינה כר"ע בשעתו, והייתה לו נפשו לשלל.

כשהקיץ היהודי מעלפוננו וידע את כל אשר נעשה, שנותר בודד בעולם ללא אישה וילדים, על אי בודד באמצע האוקיינוס, בלי אוכל לאכול ובגד ללבוש, פרצה זעקה אדירה מליבו.

הוא פנה אל ה' יתברך וזעק "את הכל אתה יכול לקחת ממני, את אישתי, את ילדי, את בגדי, את כל אשר לי, אך דבר אחד לא תוכל לקחת ממני - את אהבתי אליך! אני אוהב אותך אבא בכל מצב! ושום דבר לא יוכל לשנות את זה".

למעיינים שבינינו:

בחובת הלבבות (שער אהבת ה' פ"א) מביא ציטוט דומה וז"ל "כמו שנאמר על אחד מן החסידים שהיה קם בלילה ואמר אלהי הרעבתי ועירום עזבתי ובמחשכי הלילה הושבתני ועוזך וגדלך הוריתני אם תשרפני באש לא אוסיף כי אם אהבה אותך ושמחה בך. דומה למה שאמר (איוב ג) הן יקטלני לו איחל".

נפשי חולת אהבתך!